

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/66/EF

af 6. september 2006

om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1, og artikel 95, stk. 1, for så vidt angår artikel 4, 6 og 21 i dette direktiv,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 22. juni 2006, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er ønskeligt at harmonisere de nationale regler om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer. Det overordnede mål med direktivet er at minimere batteriers og akkumulatorers og udtjente batteriers og akkumulatorers negative påvirkning af miljøet og derigennem medvirke til at beskytte, bevare og forbedre miljøet. Retsgrundlaget er derfor traktatens artikel 175, stk. 1. Det er imidlertid også hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger på fællesskabsplan på grundlag af traktatens artikel 95, stk. 1, for at harmonisere kravene vedrørende indhold af tungmetaller og mærkning af batterier og akkumulatorer og således sikre et velfungerende indre marked og undgå forvriddning af konkurrencen i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 21.4.2004, s. 29.

⁽²⁾ EUT C 117 af 30.4.2004, s. 5.

⁽³⁾ EUT C 121 af 30.4.2004, s. 35.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20.4.2004 (EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 354), Rådets fælles holdning af 18.7.2005 (EUT C 264 E af 25.10.2005, s. 1), Europa-Parlamentets holdning af 13. december 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.7.2006.

(2) Kommissionen har i sin meddelelse af 30. juli 1996 om revisionen af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering udstukket retningslinjerne for Fællesskabets fremtidige affaldspolitik. I denne meddelelse understreges behovet for at reducere mængden af farlige stoffer i affald, og der peges på de potentielle fordele ved, at der fastsættes regler på fællesskabsplan om begrænsning af indholdet af sådanne stoffer i produkter og i produktionsprocesser. Det hedder videre, at hvis det ikke kan undgås, at der opstår affald, skal dette genbruges eller nyttiggøres i form af materiale genvinding eller energidnyttelse.

(3) I Rådets resolution af 25. januar 1988 om et handlingsprogram for Fællesskabet til nedbringelse af miljøforureningen med cadmium ⁽⁵⁾ blev det understreget, at begrænsning af brugen af cadmium til de tilfælde, hvor der ikke findes egnede alternativer, og indsamling og genbrug af produkter, der indeholder cadmium, er vigtige elementer i strategien for bekæmpelse af cadmiumforurening med henblik på beskyttelse af befolkningens sundhed og miljøet.

(4) Rådets direktiv 91/157/EØF af 18. marts 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer ⁽⁶⁾, har ført til en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på dette område. Det er imidlertid ikke lykkedes at virkeliggøre målene for dette direktiv fuldt ud. Behovet for at revidere direktiv 91/157/EØF blev desuden understreget i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁷⁾ og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) ⁽⁸⁾. Direktiv 91/157/EØF bør derfor revideres og erstattes af mere overskuelige regler.

⁽⁵⁾ EFT C 30 af 4.2.1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 38. Ændret ved Kommissionens direktiv 98/101/EF (EFT L 1 af 5.1.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 106).

- (5) For at opfylde de miljømæssige mål forbyder direktivet markedsføring af visse batterier og akkumulatore, der indeholder kviksølv eller cadmium. Direktivet skal ligeledes højne niveauet for indsamling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatore og stille større krav til de miljøresultater, som alle aktører, der er involveret i batteriers og akkumulators livscyklus, som f.eks. producenter, distributører og slutbrugere, skal opnå, navnlig de aktører, der er direkte involveret i behandling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatore. De særlige regler, der er behov for med henblik herpå, supplerer den eksisterende fællesskabslovgivning om affald, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald⁽¹⁾, Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald⁽³⁾.
- (6) For at forhindre at udtjente batterier og akkumulatore kasseres på en sådan måde at miljøet forurenes, og for at undgå at skabe forvirring hos slutbrugerne over de forskellige affaldshåndteringskrav, der gælder for forskellige batterier og akkumulatore, bør dette direktiv gælde for alle batterier og akkumulatore, der markedsføres i Fællesskabet. Et så bredt anvendelsesområde bør også sikre stordriftsfordele i forbindelse med indsamling og genvinding samt optimale ressourcebesparelser.
- (7) Pålidelige batterier og akkumulatore spiller en afgørende rolle for sikkerheden ved mange produkter, apparater og tjenesteydelser og udgør en vigtig energikilde i samfundet.
- (8) Det er hensigtsmæssigt at skelne mellem bærbare batterier og akkumulatore på den ene side og industri- og bilbatterier og -akkumulatore på den anden side. Bortskaffelse af industri- og bilbatterier og -akkumulatore ved deponering eller forbrænding bør forbydes.
- (9) Eksempler på industribatterier og -akkumulatore er batterier og akkumulatore, der anvendes til nød- eller backup-strømforsyning på hospitaler, i lufthavne eller kontorer, batterier og akkumulatore, der anvendes i tog eller fly, og batterier og akkumulatore, der anvendes på off-shore olieplatforme eller i fyrtårne. Eksempler kan også være batterier og akkumulatore, der udelukkende er beregnet til håndholdte betalingsterminaler i forretninger og restauranter, stregkodescannere i forretninger, professionelt videoudstyr til tv-kanaler og professionelle studier, minelamper og dykkerlamper fastgjort til minehjelme og dykkerhjelme til fagfolk, backup-batterier og -akkumulatore til elektriske døre for at forhindre dem i at blokere eller mase folk, batterier og akkumulatore, der anvendes til instrumenter eller i forskellige typer måle- og instrumentudstyr samt batterier og akkumulatore, der anvendes i forbindelse med solpanel- og solcelleenergi samt andre vedvarende energianvendelser. Industribatterier og -akkumulatore omfatter også batterier og akkumulatore, der anvendes i elektriske køretøjer som f.eks. biler, kørestole, cykler, lufthavnskøretøjer og automatiske transportkøretøjer. Ud over denne ikke-udtømmende liste med eksempler anses et batteri eller en akkumulator, der ikke er forseglet og ikke er et bilbatteri eller en -akkumulator, for at være et industribatteri eller en -akkumulator.
- (10) Eksempler på bærbare batterier og akkumulatore som er helt forsegledede batterier og akkumulatore, som en gennemsnitlig person uden vanskelighed kan bære i hånden, og som hverken er bilbatterier eller -akkumulatore eller industribatterier eller -akkumulatore, omfatter batterier bestående af en enkelt celle (som f.eks. AA- og AAA-batterier) og batterier og akkumulatore, der anvendes af forbrugere eller fagfolk i mobiltelefoner, bærbare computere, batteridrevet håndværktøj, legetøj og husholdningsapparater som f.eks. elektriske tandbørster, barbermaskiner og håndholdte støvsugere (herunder lignende udstyr, der anvendes i skoler, forretninger, restauranter, lufthavne, på kontorer eller hospitaler), og andre batterier eller akkumulatore, som forbrugerne kan anvende til normale husholdningsformål.
- (11) Kommissionen bør vurdere behovet for en tilpasning af direktivet på baggrund af den tilgængelige tekniske og videnskabelige dokumentation. Kommissionen bør især foretage en revurdering af den undtagelse fra cadmiumforbuddet, der gælder for bærbare batterier og akkumulatore, der er beregnet til batteridrevet håndværktøj. Eksempler på batteridrevet håndværktøj er værktøj, som forbrugere og fagfolk anvender til drejning, fræsning, slibning, formaling, savning, skæring, klipning, boring, hulning, stansning, hamring, nitning, skrining, polering eller lignende forarbejdning af træ, metal og andre materialer samt redskaber til slåning, klipning og andre haveaktiviteter.
- (12) Kommissionen bør også følge og medlemsstaterne tilskynde til en teknologisk udvikling, der forbedrer batteriernes og akkumulatorernes miljøpræstationer i hele deres livscyklus, bl.a. ved deltagelse i fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS).
- (13) Udtjente batterier og akkumulatore bør indsamles for at beskytte miljøet. Hvad angår bærbare batterier og akkumulatore bør der etableres indsamlingsordninger, der sikrer en høj indsamlingsprocent. Det kræver, at der oprettes indsamlingsordninger, så slutbrugerne kan skille sig af med alle udtjente bærbare batterier og akkumulatore på en nem og gratis måde. Det er ligeledes hensigtsmæssigt at etablere forskellige indsamlings- og finansieringsordninger for de forskellige typer batterier og akkumulatore.

(¹) EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.

(²) EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

(³) EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

- (14) Det er ønskeligt, at medlemsstaterne opnår høje indsamlings- og genvindingsprocenter for udtjente batterier og akkumulatorer, så der opnås et højt niveau for miljøbeskyttelse og materiale-genvinding i hele Fællesskabet. Dette direktiv bør derfor opstille minimumsmål for indsamling og genvinding for medlemsstaterne. Det er hensigtsmæssigt at beregne indsamlingsprocenten på grundlag af det gennemsnitlige årlige salg i de foregående år, så der for alle medlemsstater kan opstilles sammenlignelige mål, der står i forhold til det nationale batteri- og akkumulatorforbrug.
- (15) Der bør opstilles særlige genvindingskrav for cadmium- og blybatterier og -akkumulatorer for at opnå et højt niveau for materiale-genvinding i hele Fællesskabet og undgå forskelle mellem medlemsstaterne.
- (16) Alle interesserede parter bør have mulighed for at deltage i indsamlings-, behandlings- og genvindingsordninger. Disse ordninger bør udformes med henblik på at undgå forskelsbehandling af importerede batterier og akkumulatorer, handelshindringer og konkurrenceforvridning.
- (17) Indsamlings- og genvindingsordningerne bør optimeres, navnlig med henblik på at minimere omkostningerne og de negative virkninger for miljøet som følge af transporten. Behandlings- og genvindingsordninger bør anvende den bedste tilgængelige teknik, som defineret i artikel 2, nr. 11), i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening⁽¹⁾. Definitionen af genvinding bør udelukke energiudnyttelse. Begrebet energiudnyttelse er defineret i andre fællesskabsinstrumenter.
- (18) Batterier og akkumulatorer kan indsamles individuelt i forbindelse med nationale indsamlingsordninger for batterier eller sammen med affald af elektrisk og elektronisk udstyr i forbindelse med nationale indsamlingsordninger, der er iværksat på grundlag af direktiv 2002/96/EF. I sidstnævnte tilfælde bør batterier, som et obligatorisk minimum for behandlingen, fjernes fra det indsamlede affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Efter fjernelsen fra affaldet af elektrisk og elektronisk udstyr, underlægges batterier og akkumulatorer kravene i nærværende direktiv, og navnlig indgår de i beregningerne af opfyldelsen af målene for indsamling og underlægges kravene til genvinding.
- (19) Der bør på fællesskabsplan opstilles grundlæggende principper for finansiering af håndteringen af udtjente batterier og akkumulatorer. Finansieringsordningerne bør bidrage til, at der opnås høje indsamlings- og genvindingsprocenter, og til at udmønte princippet om producentansvar i praksis. Alle producenter som defineret i dette direktiv bør registreres. Producenterne bør afholde omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding af alle indsamlede batterier og akkumulatorer med fradrag af den fortjeneste, der opnås ved salg af de genvundne materialer. Under visse omstændigheder kan der dog være grundlag for at anvende de minimis-regler for mindre producenter.
- (20) For at sikre en effektiv indsamling er det nødvendigt at informere slutbrugerne om det hensigtsmæssige i særskilt indsamling, om de eksisterende indsamlingsordninger og om den rolle, de selv spiller for håndteringen af udtjente batterier og akkumulatorer. Der bør opstilles detaljerede retningslinjer for et mærkningssystem, der kan forsyne slutbrugerne med gennemskuelige, pålidelige og klare oplysninger om batterier og akkumulatorer og om de tungmetaller, de eventuelt indeholder.
- (21) Hvis medlemsstaterne benytter økonomiske virkemidler som f.eks. differentierede afgiftssatser for at nå direktivets mål og navnlig for at opnå et højt niveau for særskilt indsamling og genvinding, bør de underrette Kommissionen herom.
- (22) Det er nødvendigt med pålidelige og sammenlignelige data om de mængder af batterier og akkumulatorer, der markedsføres, indsamles og genvindes, for at kunne kontrollere, om direktivets mål er blevet nået.
- (23) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af bestemmelserne i dette direktiv og sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning.
- (24) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽²⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (25) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾.
- (26) Målene for dette direktiv, nemlig at beskytte miljøet og sikre et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁽¹⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006.

⁽²⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- (27) Dette direktiv berører ikke Fællesskabets bestemmelser om sikkerheds-, kvalitets- og sundhedskrav eller Fællesskabets specifikke bestemmelser om affaldshåndtering, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer ⁽¹⁾ og direktiv 2002/96/EF.
- (28) Hvad angår producentansvar er producenter af batterier og akkumulatore samt producenter af andre produkter med indbygget batteri eller akkumulator ansvarlige for affaldshåndtering af de batterier og akkumulatore, de markedsfører. Det er hensigtsmæssigt at anlægge en fleksibel tilgang, så finansieringsordningerne kan afspejle de forskellige nationale omstændigheder, og eksisterende ordninger kan tages i betragtning, navnlig ordninger fastlagt til efterlevelse af direktiv 2000/53/EF og 2002/96/EF, samtidig med at dobbeltbetaling bør undgås.
- (29) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr ⁽²⁾ finder ikke anvendelse på batterier og akkumulatore, der anvendes i elektrisk og elektronisk udstyr.
- (30) Bil- og industribatterier og -akkumulatore, der anvendes i køretøjer, bør opfylde kravene i direktiv 2000/53/EF, særlig artikel 4. Derfor bør anvendelse af cadmium i industribatterier og -akkumulatore til elektriske køretøjer forbydes, medmindre de kan omfattes af en undtagelse på grundlag af nævnte direktivs bilag II —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter:

- 1) regler for markedsføring af batterier og akkumulatore og herunder et forbud mod markedsføring af batterier og akkumulatore indeholdende farlige stoffer, og
- 2) særlige regler for indsamling, behandling, genvinding og bortskaffelse af udtjente batterier og akkumulatore som supplement til den relevante fællesskabslovgivning om affald og om fremme af et højt niveau for indsamling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatore.

Målet er at forbedre miljøpræstationerne for batterier og akkumulatore samt for den virksomhed, der udøves af alle erhvervsdrivende, som indgår i batteriers og akkumulatores livscyklus, såsom producenter, distributører og slutbrugere og navnlig de erhvervsdrivende, som er direkte involveret i

⁽¹⁾ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34. Senest ændret ved Rådets afgørelse 2005/673/EF (EUT L 254 af 30.9.2005, s. 69).

⁽²⁾ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 19. Senest ændret ved Kommissionens afgørelse 2006/310/EF (EUT L 115 af 28.4.2006, s. 38).

behandlingen og genindvindingen af udtjente batterier og akkumulatore.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle typer batterier og akkumulatore uanset deres form, volumen, vægt, materiale-sammensætning og brug. Det finder anvendelse med forbehold af direktiv 2000/53/EF og direktiv 2002/96/EF.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på batterier og akkumulatore, som benyttes i
 - a) udstyr med tilknytning til beskyttelsen af medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og andet udstyr, bortset fra produkter der ikke er fremstillet til specifikt militære formål
 - b) udstyr, der er beregnet til opsendelse i rummet.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »batteri« eller »akkumulator«: enhver elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere primære battericeller (der ikke kan genoplades) eller af en eller flere sekundære battericeller (der kan genoplades)
- 2) »batteripakke«: enhver samling af batterier eller akkumulatore, der er forbundne og/eller indkapslet i et hylster til en samlet enhed, som slutbrugeren ikke skal kunne dele eller åbne
- 3) »bærbart batteri eller bærbare akkumulator«: ethvert batteri eller knapcellebatteri eller enhver batteripakke eller akkumulator, der
 - a) er forsejlet, og
 - b) kan være håndholdt, og
 - c) hverken er et industribatteri eller -akkumulator eller et bilbatteri eller -akkumulator
- 4) »knapcellebatteri«: ethvert lille rundt bærbart batteri eller enhver lille rund bærbare akkumulator, hvor diameteren er større end højden, til anvendelse i specialudstyr såsom høreapparater, armbåndsure, mindre bærbare udstyr og nødstrøm
- 5) »bilbatteri eller -akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der leverer strøm til startmotor, lygter og tændingsanlæg

- 6) »industribatteri eller -akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der er udviklet til industrielle eller erhvervsmæssige formål eller anvendes i enhver form for elektriske køretøjer
- 7) »udtjent batteri eller akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der er affald i henhold til artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/12/EF
- 8) »genvinding«: oparbejdning i en produktionsproces af affaldsmaterialer til deres oprindelige formål eller andre formål bortset fra energidnyttelse
- 9) »bortskaffelse«: en af de tilladte operationer, der er omhandlet i bilag II A til direktiv 2006/12/EF
- 10) »behandling«: enhver aktivitet, der udføres på udtjente batterier og akkumulatører, der finder sted, efter at de er afleveret til et anlæg med henblik på sortering, forberedelse til genvinding eller forberedelse til bortskaffelse
- 11) »udstyr«: enhver form for elektrisk eller elektronisk udstyr som defineret i direktiv 2002/96/EF, som helt eller delvis drives eller kan drives af batterier eller akkumulatører
- 12) »producent«: enhver person i en medlemsstat, som, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernkommunikation som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg ⁽¹⁾, for første gang erhvervsmæssigt markedsfører batterier eller akkumulatører, herunder sådanne der er indbygget i apparater eller køretøjer, på den pågældende medlemsstats område
- 13) »distributør«: enhver person, som erhvervsmæssigt leverer batterier og akkumulatører til en slutbruger
- 14) »markedsføring«: overdragelse eller tilrådighedsstillelse til tredjemand inden for Fællesskabet, mod eller uden vederlag, herunder indførsel i Fællesskabets toldområde
- 15) »erhvervsdrivende«: enhver producent, distributør, indsamler, genvindingsvirksomhed eller anden behandlingsvirksomhed
- 16) »batteridrevet håndværktøj«: ethvert håndbåret apparat, der drives af batterier eller akkumulatører og er beregnet til vedligeholdelse, byggeri eller haveaktiviteter
- 17) »indsamlingsprocent«: for en given medlemsstat i et givet kalenderår den procentsats, der fremkommer ved at dividere vægten af udtjente bærbare batterier og akkumulatører indsamlet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i nærværende direktiv eller med direktiv 2002/96/EF i det pågældende kalenderår med den gennemsnitlige vægt af bærbare batterier og akkumulatører som producenter enten sælger direkte til slutbrugere eller leverer til tredje-mand med henblik på salg til slutbrugere i den pågældende medlemsstat i det pågældende kalenderår og de to foregående kalenderår.

⁽¹⁾ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19. Senest ændret ved direktiv 2005/29/EF (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

Artikel 4

Forbud

- Med forbehold af direktiv 2000/53/EF forbyder medlemsstaterne markedsføring af:
 - alle batterier og akkumulatører med over 0,0005 vægtprocent kviksølv, uanset om de er indbygget i apparater, og
 - bærbare batterier og akkumulatører med over 0,002 vægtprocent cadmium, herunder sådanne som er indbygget i apparater.
- Forbuddet i stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse på knap-celler med højst 2 vægtprocent kviksølv.
- Forbuddet i stk. 1, litra b), finder ikke anvendelse på bærbare batterier og akkumulatører, der er beregnet til anvendelse i:
 - nød- og alarmsystemer, herunder nødbelysning
 - medicinsk udstyr, eller
 - batteridrevet håndværktøj.
- Kommissionen tager undtagelsen i stk. 3, litra c), op til revision og fremlægger en rapport for Rådet og Europa-Parlamentet senest den 26. september 2010, om nødvendigt med relevante forslag, med henblik på at forbyde cadmium i batterier og akkumulatører.

Artikel 5

Bedre miljøpræstationer

Medlemsstater, som har fabrikanten på deres territorium, fremmer forskning og tilskynder til forbedringer af de overordnede miljøpræstationer for batterier og akkumulatører i hele deres livscyklus såvel som udvikling og markedsføring af batterier og akkumulatører, der indeholder mindre mængder af farlige stoffer eller mindre forurenende stoffer, særlig til erstatning for kviksølv, cadmium og bly.

Artikel 6

Markedsføring

- Medlemsstaterne må ikke af grunde, som er omhandlet i dette direktiv, forhindre, forbyde eller begrænse markedsføring på deres område af batterier og akkumulatører, der opfylder kravene i dette direktiv.
- Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at batterier og akkumulatører, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, ikke bringes på markedet, eller at de trækkes tilbage fra markedet.

Artikel 7

Genvindingsmål

Medlemsstaterne skal, under hensyntagen til miljøvirkningen af transport, træffe nødvendige foranstaltninger til at maksimere den særskilte indsamling af udtjente batterier og akkumulatore og at begrænse bortskaffelsen af batterier og akkumulatore som blandet kommunalt affald mest muligt med henblik på at opnå et højt niveau for genvinding af alle udtjente batterier og akkumulatore.

Artikel 8

Indsamlingsordninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes passende indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatore. Sådanne ordninger:

- a) skal give slutbrugerne mulighed for at skille sig af med udtjente bærbare batterier eller akkumulatore på et let tilgængeligt indsamlingssted i deres nærhed, under hensyn til befolkningstætheden
- b) kræver, at distributører tager udtjente bærbare batterier eller akkumulatore tilbage gratis, når de sælger bærbare batterier og akkumulatore, medmindre en vurdering viser, at direktivets miljømålsætninger nås mindst lige så effektivt ved alternative eksisterende ordninger. Medlemsstaterne skal offentliggøre sådanne vurderinger
- c) må ikke indebære, at slutbrugerne pålægges betaling, når de skiller sig af med udtjente bærbare batterier eller akkumulatore, eller at de forpligtes til at købe et nyt batteri eller en ny akkumulator
- d) kan gennemføres sammen med de ordninger, der er nævnt i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/96/EF.

For indsamlingssteder, der etableres for at overholde litra a) i dette stykke, gælder de i direktiv 2006/12/EF eller Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald⁽¹⁾ indeholdte krav om registrering eller tilladelse ikke.

2. Under forudsætning af at ordningerne opfylder kriterierne i stk. 1, kan medlemsstaterne:

- a) kræve, at producenter etablerer sådanne ordninger
- b) kræve, at andre erhvervsdrivende deltager i sådanne ordninger
- c) opretholde eksisterende ordninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at producenter af industribatterier og -akkumulatore eller tredjemand, der handler på deres vegne, ikke nægter at tage udtjente industribatterier og -akkumulatore tilbage fra slutbrugerne uanset deres kemiske sammensætning og oprindelse. En uafhængig tredjemand kan også indsamle industribatterier og -akkumulatore.

⁽¹⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 166/2006.

4. Medlemsstaterne sikrer, at producenter af bilbatterier og -akkumulatore eller tredjemand opretter ordninger for indsamling af udtjente bilbatterier og -akkumulatore hos slutbrugeren eller på et let tilgængeligt indsamlingssted i dennes nærhed, medmindre indsamlingen sker som led i de ordninger, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2000/53/EF. For så vidt angår bilbatterier og -akkumulatore fra private, ikke-erhvervs-mæssige køretøjer, må sådanne ordninger ikke indebære, at slutbrugerne pålægges betaling, når de skiller sig af med udtjente batterier eller akkumulatore, eller at de forpligtes til at købe et nyt batteri eller en ny akkumulator.

Artikel 9

Økonomiske virkemidler

Medlemsstaterne kan benytte økonomiske virkemidler for at fremme indsamling af udtjente batterier og akkumulatore eller brug af batterier og akkumulatore, der indeholder mindre forurenende stoffer, f.eks. ved at indføre differentierede afgifts-satser. Hvis de gør dette, underretter de Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet i forbindelse med anvendelsen af disse virkemidler.

Artikel 10

Indsamlingsmål

1. Medlemsstaterne beregner indsamlingsprocenten første gang for så vidt angår det femte hele kalenderår, der følger efter dette direktivs ikrafttræden.

Medmindre andet er fastsat i direktiv 2002/96/EF, omfatter årlige indsamlings- og salgstal batterier og akkumulatore, der indgår i apparater.

2. Medlemsstaterne skal nå op på en indsamlingsprocent på mindst:

- a) 25 % den 26. september 2012.
- b) 45 % den 26. september 2016.

3. Medlemsstaterne overvåger indsamlingsprocenterne hvert år efter ordningen i bilag I. Med forbehold af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik⁽²⁾ fremsender medlemsstaterne denne rapport inden seks måneder efter afslutningen af det pågældende kalenderår. Det skal af rapporterne fremgå, hvordan de data, der var nødvendige for beregning af indsamlingsprocenten, er skaffet til veje.

4. Efter proceduren i artikel 24, stk. 2:

- a) kan der fastsættes overgangsordninger for at afhjælpe en medlemsstats vanskeligheder ved at opfylde kravene i stk. 2, som følge af særlige nationale forhold

⁽²⁾ EFT L 332 af 9.12.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 783/2005 (EUT L 131 af 25.5.2005, s. 38).

b) fastsættes der senest den 26. september 2007 en fælles metode til beregning af det årlige salg af bærbare batterier og akkumulatører til slutbrugere.

Artikel 11

Fjernelse af udtjente batterier og akkumulatører

Medlemsstaterne skal sikre, at fabrikanterne konstruerer apparater på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatører uden videre kan fjernes. Apparater, hvori batterier og akkumulatører er indbyggede, ledsages af en vejledning, der viser, hvordan de kan fjernes på en sikker måde, og om nødvendigt af oplysninger til slutbrugeren om arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulatør. Disse bestemmelser finder ikke anvendelse, når vedvarende elektricitetsforsyning er nødvendig af hensyn til sikkerheden eller ydeevnen eller af medicinske grunde eller for at bevare data, og en vedvarende forbindelse mellem apparatet og batteriet eller akkumulatøren derfor er krævet.

Artikel 12

Behandling og genvinding

1. Medlemsstaterne sikrer senest den 26. september 2009,
 - a) at producenterne eller tredjemand opretter ordninger til behandling og genvinding af de udtjente batterier og akkumulatører under anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, hvad angår beskyttelse af sundhed og miljø, og
 - b) at alle identificerbare batterier og akkumulatører, der indsamles i overensstemmelse med artikel 8 i nærværende direktiv eller med direktiv 2002/96/EF, behandles og genvindes ved hjælp af ordninger, der mindst skal opfylde fællesskabslovgivningen, særlig for så vidt angår sundhed, sikkerhed og affaldshåndtering.

Medlemsstaterne kan dog i overensstemmelse med traktaten bortskaffe indsamlede bærbare batterier og akkumulatører, der indeholder cadmium, kviksølv eller bly, ved deponering eller underjordisk opbevaring, hvis der ikke findes noget levedygtigt endeligt marked. Medlemsstaterne kan endvidere, i overensstemmelse med traktaten, bortskaffe indsamlede bærbare batterier og akkumulatører, der indeholder cadmium, kviksølv eller bly ved deponering eller underjordisk opbevaring som led i en strategi til udfasning af tungmetaller, som, på grundlag af en detaljeret vurdering af de miljømæssige, økonomiske og sociale indvirkninger, viser, at bortskaffelse bør foretrækkes frem for genvinding.

Medlemsstaterne offentliggør denne vurdering og meddeler Kommissionen udkast til foranstaltninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

2. Behandlingen skal opfylde minimumskravene i bilag III, del A.

3. Batterier eller akkumulatører, der indsamles sammen med affald af elektrisk og elektronisk udstyr i medfør af direktiv 2002/96/EF, skal fjernes fra det indsamlede affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

4. Genvindingsprocesserne skal opfylde genvindingseffektivitetssatserne og de tilknyttede bestemmelser i bilag III, del B, senest den 26. september 2010.

5. Medlemsstaterne indberetter det niveau for genvinding, som opnås i hvert kalenderår og hvorvidt genvindingseffektivitetssatserne, som omhandlet i bilag III, del B, er nået. De sender oplysningerne til Kommissionen senest seks måneder efter udgangen af det omhandlede kalenderår.

6. Bilag III kan tilpasses eller suppleres for at tage hensyn til tekniske eller videnskabelige fremskridt efter proceduren i artikel 24, stk. 2. Navnlige:

a) indsættes detaljerede bestemmelser om beregningen af genvindingseffektivitetssatser senest den 26. marts 2010

b) skal genvindingseffektivitetssatserne med jævne mellemrum evalueres og tilpasses til den bedste tilgængelige teknik på baggrund af den udvikling, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit.

7. Inden Kommissionen foreslår ændringer af bilag III, hører den de relevante berørte parter, navnlig producenter, indsamlere, genvindings- og behandlingsvirksomheder, miljø-, forbruger- og arbejdstagerorganisationer. Den underretter det udvalg, der er nævnt i artikel 24, stk. 1, om resultatet af denne høring.

Artikel 13

Nye genvindingsteknikker

1. Medlemsstaterne tilskynder til udvikling af nye genvindings- og behandlingsteknikker og fremmer forskning i miljøvenlige og omkostningseffektive genvindingsmetoder for alle typer batterier og akkumulatører.

2. Medlemsstaterne tilskynder behandlingsvirksomheder til at indføre certificerede miljøledelsessystemer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ⁽²⁾.

⁽²⁾ EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 196/2006 (EUT L 32 af 4.2.2006, s. 4).

*Artikel 14***Bortskaffelse**

Medlemsstaterne forbyder bortskaffelse ved deponering eller forbrænding af udtjente industri- og bilbatterier og -akkumulatorer. Restprodukter fra batterier og akkumulatorer, der har undergået både behandling og genvinding i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, kan dog bortskaffes ved deponering eller forbrænding.

*Artikel 15***Eksport**

1. Behandlingen og genvindingen af udtjente batterier og akkumulatorer kan finde sted uden for den pågældende medlemsstat eller uden for Fællesskabet, forudsat at transporten heraf finder sted i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald indenfor, til og fra Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾.

2. Udtjente batterier og akkumulatorer, der eksporteres til tredjelande i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 259/93, Rådets forordning (EF) nr. 1420/1999 af 29. april 1999 om fælles regler og procedurer for forsendelser af visse typer affald til en række lande, der ikke er medlemmer af OECD⁽²⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1547/1999 af 12. juli 1999 om fastlæggelse af de i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 omhandlede kontrolprocedurer for så vidt angår overførsel af visse typer affald til visse lande, for hvilke OECD-Rådets beslutning K(92)39 endelig udg. ikke finder anvendelse⁽³⁾, regnes kun med ved konstateringen af, at de i dette direktivs bilag III fastsatte krav og genvindingseffektivitetsatser er opfyldt, hvis der er solide beviser for, at genvindingsprocessen fandt sted under omstændigheder, der svarer til kravene i dette direktiv.

3. Nærmere regler for gennemførelsen af denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

*Artikel 16***Finansiering**

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, finansierer alle nettoomkostninger i forbindelse med:

- a) indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, der indsamles i henhold til artikel 8, stk. 1 og 2, og
- b) indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente industri- og bilbatterier og -akkumulatorer, der indsamles i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3 og 4.

⁽¹⁾ EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 (EFT L 349 af 31.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 166 af 1.7.1999, s. 6. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 105/2005 (EUT L 20 af 22.1.2005, s. 9).

⁽³⁾ EFT L 185 af 17.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 105/2005.

2. Medlemsstaterne sørger ved gennemførelsen af stk. 1 for at undgå enhver form for dobbeltbetaling for producenter for så vidt angår batterier eller akkumulatorer, der er indsamlet efter ordninger, der er oprettet i overensstemmelse med direktiv 2000/53/EF eller 2002/96/EF.

3. Medlemsstaterne forpligter producenter eller tredjemand, der handler på disses vegne, til at dække enhver nettoudgift, der opstår i forbindelse med offentlige oplysningskampagner om indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

4. Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatorer skal slutbrugerne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding.

5. Producenter og brugere af industri- og bilbatterier og -akkumulatorer kan indgå aftaler om andre finansieringsordninger end dem, der er nævnt i stk. 1.

6. Denne artikel finder anvendelse på alle udtjente batterier og akkumulatorer uanset hvilken dato, de er blevet markedsført.

*Artikel 17***Registrering**

Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt producent registreres. Registrering skal undergives samme procedurekrav i hver medlemsstat. Disse krav til registrering fastsættes efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

*Artikel 18***Små producenter**

1. Medlemsstaterne kan undtage producenter, som i forhold til det nationale markeds størrelse markedsfører meget små mængder batterier på det nationale marked, fra kravene i artikel 16, stk. 1, under forudsætning af at dette ikke forhindrer, at de i medfør af artikel 8 og 12 oprettede indsamlings- og genvindingsordninger fungerer tilfredsstillende.

2. Medlemsstaterne offentliggør udkast til foranstaltninger og begrundelserne for disse og meddeler dem til Kommissionen og de andre medlemsstater via det i artikel 24, stk. 1, nævnte udvalg.

3. Senest seks måneder efter den i stk. 2 nævnte meddelelse godkender eller forkaster Kommissionen udkast til foranstaltninger efter at have undersøgt, om de er i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte betragtninger og ikke udgør vilkårlig diskrimination eller en skjult hindring for handelen mellem medlemsstater. Træffer Kommissionen ikke afgørelse inden udløbet af denne periode, anses udkastet til foranstaltninger for godkendt.

*Artikel 19***Deltagelse**

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle erhvervsdrivende og alle kompetente offentlige myndigheder kan deltage i de indsamlings-, behandlings- og genvindingsordninger, der er nævnt i artikel 8 og 12.

2. Disse ordninger finder også anvendelse på batterier og akkumulatore, der indføres fra tredjelande, på ikke-diskriminerende vilkår og tilrettelægges med henblik på at undgå handelshindringer eller konkurrenceforvridning.

*Artikel 20***Slutbrugeroplysning**

1. Medlemsstaterne sikrer, navnlig ved hjælp af oplysningskampagner, at slutbrugerne informeres udførligt om:

- a) de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatore
- b) hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatore sammen med usorteret husholdningsaffald og af at deltage i deres særskilte indsamling for at lette behandling og genvinding
- c) de indsamlings- og genvindingsordninger, de har til rådighed
- d) den rolle, de spiller i forbindelse med genvinding af udtjente batterier og akkumulatore
- e) betydningen af symbolet, der viser en overstreget affaldsbeholder på hjul, der er vist i bilag II, og af de kemiske betegnelser Hg, Cd og Pb.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at erhvervsdrivende giver nogle eller alle de i stk. 1 nævnte oplysninger.

3. Når medlemsstater kræver, at distributører tager udtjente bærbare batterier og akkumulatore tilbage i medfør af artikel 8, skal de sikre, at sådanne distributører orienterer slutbrugerne om muligheden for at skille sig af med udtjente bærbare batterier og akkumulatore på deres salgssteder.

*Artikel 21***Mærkning**

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle batterier, akkumulatore og batteripakker mærkes korrekt med det i bilag II viste symbol.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kapaciteten for alle bærbare batterier og akkumulatore og for startbatterier og -akkumulatore er angivet på dem på en synlig, læselig og uudslettelig måde senest den 26. september 2009. Efter proceduren i artikel 24, stk. 2, vedtages der senest den 26. marts

2009 detaljerede regler for gennemførelsen af dette krav, herunder harmoniserede metoder til fastsættelse af kapacitet og hensigtsmæssig brug.

3. Batterier, akkumulatore og knapceller, der indeholder over 0,0005 % kviksølv, over 0,002 % cadmium eller over 0,004 % bly, skal mærkes med den kemiske betegnelse for det pågældende metal, henholdsvis Hg, Cd eller Pb. Betegnelsen for indholdet af tungmetaller angives under det i bilag II viste symbol og skal fylde mindst en fjerdedel af størrelsen af dette symbol.

4. Symbolet i bilag II skal dække mindst 3 % af overfladen af den største side af batteriet, akkumulatoren eller batteripakken og have en størrelse på højst 5 × 5 cm. På cylinderformede celler skal symbolet dække mindst 1,5 % af batteriets eller akkumulatorens overflade og have en størrelse på højst 5 × 5 cm.

5. Hvis batteriet, akkumulatoren eller batteripakken har en sådan størrelse, at symbolets overflade bliver mindre end 0,5 × 0,5 cm, kræves der ingen mærkning af batteriet, akkumulatoren eller batteripakken. I stedet anbringes der et symbol på mindst 1 × 1 cm på emballagen.

6. Symbolerne påtrykkes på synlig, læselig og uudslettelig måde.

7. Undtagelser fra mærkningskravene i denne artikel kan gives efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

*Artikel 22***Nationale gennemførelsesrapporter**

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv hvert tredje år. Den første rapport skal dog dække perioden indtil den 26. september 2012.

2. Rapporterne udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som udformes efter proceduren i artikel 24, stk. 2. Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før begyndelsen af den første periode, rapporten skal dække.

3. Medlemsstaterne indberetter også om eventuelle foranstaltninger, som de træffer for at fremme udviklingen med hensyn til batteriers og akkumulatorens indvirkning på miljøet, navnlig:

- a) udvikling, herunder frivillige foranstaltninger truffet af producenterne, vedrørende nedbringelse af mængderne af tungmetaller og andre farlige stoffer indeholdt i batterier og akkumulatore
- b) nye genvindings- og behandlingsteknikker
- c) erhvervsdrivendes deltagelse i miljøledelsesordninger

d) forskning på disse områder og

Artikel 25

e) foranstaltninger truffet for at fremme affaldsforebyggelse.

Sanktioner

4. Rapporten skal være Kommissionen i hænde senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker, eller for den første rapport vedkommende senest den 26. juni 2013.

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, og træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 26. september 2008. Kommissionen meddeles om disse foranstaltninger og underretter den endvidere hurtigst muligt om eventuelle senere ændringer af disse.

5. Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og om direktivets indvirkning på miljøet og på det indre markeds funktion senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter, jf. stk. 4.

Artikel 23

Artikel 26

Revision

Gennemførelse

1. Kommissionen undersøger gennemførelsen af dette direktiv og direktivets indvirkning på miljøet og på det indre markeds funktion efter for anden gang at have modtaget medlemsstaternes rapporter, jf. artikel 22, stk. 4.

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 26. september 2008.

2. Den anden rapport, som Kommissionen offentliggør, jf. artikel 22, stk. 5, omfatter en evaluering af følgende aspekter af dette direktiv:

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

a) hensigtsmæssigheden af yderligere risikostyringsforanstaltninger for batterier og akkumulatorer, der indeholder tungmetaller

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til alle eksisterende love og administrative bestemmelser på det område, der er omfattet af dette direktiv.

b) hensigtsmæssigheden af minimumsindsamlingsprocenterne for alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, jf. artikel 10, stk. 2, og muligheden af at indføre yderligere mål for de kommende år under hensyntagen til den tekniske udvikling og de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne

Artikel 27

Frivillige aftaler

c) hensigtsmæssigheden af de mindstekrav vedrørende genvinding, der er anført i bilag III, del B, under hensyntagen til de oplysninger, medlemsstaterne har fremsendt, den tekniske udvikling og de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne.

1. Forudsat at de med dette direktiv tilsigtede mål nås, kan medlemsstaterne gennemføre bestemmelserne i artikel 8, 15 og 20 ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte erhvervsdrivende. Sådanne aftaler skal opfylde følgende krav:

3. Rapporten vedlægges om nødvendigt forslag til ændring af de relevante bestemmelser i dette direktiv.

a) De skal kunne håndhæves.

b) De skal indeholde mål og dertil knyttede frister.

Artikel 24

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i direktiv 2006/12/EF.

c) De skal offentliggøres i medlemsstaternes statstidende eller et officielt dokument, der er lige så tilgængeligt for offentligheden, og fremsendes til Kommissionen.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

2. Der skal regelmæssigt føres tilsyn med, hvilke resultater der opnås, og disse skal rapporteres til de kompetente myndigheder og Kommissionen og gøres offentligt tilgængelige på betingelser, der fastsættes i aftalen.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. De kompetente myndigheder skal sikre, at det undersøges, hvilke fremskridt der gøres i henhold til aftalen.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

4. Ved manglende overholdelse af aftalerne gennemfører medlemsstaterne de relevante bestemmelser i dette direktiv ved love og administrative bestemmelser.

*Artikel 28***Ophævelse**

Direktiv 91/157/EØF ophæves med virkning fra 26. september 2008.

Henvisninger til direktiv 91/157/EØF betragtes som henvisninger til nærværende direktiv.

*Artikel 29***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 30***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. september 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

P. LEHTOMÄKI

Formand

BILAG I

Overvågning af opfyldelsen af indsamlingsmålene, jf. artikel 10

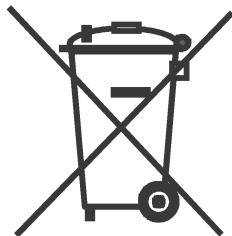
År	Dataindsamling		Beregning	Indberetningskrav
X (*)+1	Salg i år 1 (S1)			
X+2	Salg i år 2 (S2)	—	—	
X+3	Salg i år 3 (S3)	Indsamling i år 3 (C3)	Indsamlingsprocent (CR3) = $3 \cdot C3 / (S1 + S2 + S3)$	
X+4	Salg i år 4 (S4)	Indsamling i år 4 (C4)	Indsamlingsprocent (CR4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Mål fastsat til 25 %.)	
X+5	Salg i år 5 (S5)	Indsamling i år 5 (C5)	Indsamlingsprocent (CR5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X+6	Salg i år 6 (S6)	Indsamling i år 6 (C6)	Indsamlingsprocent (CR6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X+7	Salg i år 7 (S7)	Indsamling i år 7 (C7)	Indsamlingsprocent (CR7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X+8	Salg i år 8 (S8)	Indsamling i år 8 (C8)	Indsamlingsprocent (CR8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Mål fastsat til 45 %.)	CR7
X+9	Salg i år 9 (S9)	Indsamling i år 9 (C9)	Indsamlingsprocent (CR9) = $3 \cdot C9 = (S7 + S8 + S9)$	CR8
X+10	Salg i år 10 (S10)	Indsamling i år 10 (C10)	Indsamlingsprocent (CR10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X+11	Osv.	Osv.	Osv.	CR10
Osv.				

(*) Ved år X forstås det år, hvori den i artikel 26 nævnte dato falder.

BILAG II

Symboler for batterier, akkumulatører og batteripakker, der skal indsamles særskilt

Symbolet til angivelse af »særskilt indsamling« af alle batterier og akkumulatører består af nedenstående overstregede affaldsbeholder på hjul:

BILAG III

Detaljerede krav vedrørende behandling og genvinding

DEL A: BEHANDLING

1. Behandlingen skal mindst omfatte udtagning af alle væsker og syrer.
2. Behandling og enhver oplagring, herunder midlertidig oplagring, på behandlingsvirksomheder skal finde sted enten på arealer med impermeabel belægning og passende vejrfast overdækning eller i egnede beholdere.

DEL B: GENVINDING

3. Genvindingsprocesser skal mindst nå op på følgende genvindingseffektivitetsatser:
 - a) genvinding af mindst 65 % af gennemsnitsvægten af bly-syre-batterier og -akkumulatorer, herunder genvinding af blyindholdet i så høj en grad, det er teknisk gennemførligt, uden at omkostningerne bliver alt for store
 - b) genvinding af mindst 75 % af gennemsnitsvægten af nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer, herunder genvinding af cadmiumindholdet, i så høj en grad, det er teknisk gennemførligt, uden at omkostningerne bliver alt for store og
 - c) genvinding af mindst 50 % af gennemsnitsvægten af andre udtjente batterier og akkumulatorer.
-